

כל הדיעות הנוכחות

הרושם הוא שקיטי דוקא קיס "רצה" לתואר "הגברת הראשונה" של ארצות-הברית, לא פחות מהמירוץ של מייקל בעלה לתפקיד הנשיא.

על פי הסקרים העשויים, קיטי מובילה במירוץ נגד ברברה (אשתו של ג'ורג') בוש.

כפי שהתרשמתי מאישיותה של קיטי, נחישות דעתה, דבק ותהיבמטרה ומיצבורי האנרגיה שלה, היא תהפוך את התואר לתפקיד.

לגברת הראשונה הבאה — כך נהגו להציג בכל מקום ב"מהלך המסע שבו נלוויתי אליה — יש דיעות מגובשות, מוצהרות וידועות בקשת רחבה של נושאים.

למשל, מה היא חושבת על: **איראנייט: אני חושבת**

שזוהי טרגדיה. אני חושבת שלא צריך להיות לנו חלק בעיסוקים סודיות כאלה!"

● **הקונטראסט: צריך להפסיק לתמוך בהם!**

● **מיכאל גורבאצ'וב:** "אני חושבת שהוא מנהיג מרתק עבור ברית-המועצות. יש איזון, שהי הרגשה חיובית בקשר אליו, ביחד עם דאגה לגיטימית לזכויות-האזרח ולזכויות-האדם. העובדה שהוא התחיל לצאת מאפגניסטאן היא צעד חיובי. אני חושבת שהפתיחות שלו והשינויים שחלו בברית-המועצות, כפי שאני שומעת, ראויים לתשואות!"

● **דרוס-אפריקה:** "אני מסכימה עם המצע של המפלגה הדמוקרטית, המכנה את דרוס-אפריקה, מדינה טירוריסטית. הממשלה שם ריאקציונית, אחת מהגרועות ביותר! אני מסכימה עם בעלי, שצריך לנקוט נגדה סנקציות כלכליות!"

● **המתח בין מייקל דוקאקיס לבין ג'סי ג'קסון לפני הוועידה באטלנטה:** "זה מה שיפה במפלגה הדמוקרטית — אנשים שונים, דיעות מגוונות. זה מה שנותן לנו את הכוח!"

עם כל זה, מייקל התלבט ארוכות בטרם החליט.

כליכך הרבה קרה לנו מאז המינוי באטלנטה: אנחנו כליכך נרגשים. מהי המטרה הגדולה ביותר שלי, אם אני לבית-הלבן? אין לי דבר כזה. אפילו למען שיפור התנאים הסוציאליים, בעד זכותן של נשים לבצע הפלות. כן, הייתי רוצה שבעלי ישוב וימנה אותי בחברה באגודה להנצחת-השואה. זה מאור חשוב לי.

אקדם אמנויות: הייתי מורה לריקוד כמשך שנים עד שהפסקתי לא מזמן. לא, לא בגלל הבחירות. פשוט החלטתי שאחרי כליכך הרבה שנים, הגיע הזמן שאפסיק. מה רציתי להיות כשהייתי קטנה? רקנית. ואכן לימדתי ריקוד. וכשהייתי עוד יותר קטנה רציתי להיות שחקנית.

הבחירות. שנינו — גם מייקל וגם אני — מוצאים של החלום הזה. שנינו בנינו את עצמנו. שנינו התקדמנו.

עבור מייקל, זוהי הרגשה נהדרת, כבן של מהגרים יווניים, להיות מועמד לתפקיד נשיא-המדינה!

בכל זאת, לקח למייקל חודשים, עד שהחליט שהוא רץ. דיברנו על כך רבות, כווג, חשבונו כיצד זה יישגה את חייו. דיברנו על כך כמישפחה, עם הילדים.

כל המישפחה תמכה במייקל. כן, גם אני.

אינני מחדת מכך שהחיים בבית הלבן עולמים להרוס את היחסים בינינו. כשיש מערכת-יחסים מוצקה כמו שלנו, חברות בין שני אנשים שווים בעלי קאריירות משלהם, המעריכים זה את זה, אין לי ממה לחשוש.

קיטי התחנתה בגיל צעיר ועקרה עם בעלה הראשון לקליפורניה. נולד להם בן (ג'ון). אחרי זמן קצר התגרשה ושב למקום-הולדתה, שם מגשה את מייקל דוקאקיס. הם נישאו ב-1963, ונולדו להם שתי בנות. אנדריה (22) וקארה (19). מייקל אימץ את ג'ון (30) שהתחתן בינתיים.

בנאום-ההכתרה שלו (כמועמד הדמוקרטים לנשיאות) הציג מייקל בגאווה את שלושת ילדיו, והודיע לאומה שאשתו של ג'ון היא בהריון, והתינוק המצולמת התעקבו ממושכות על ליסה, אשתו של ג'ון וכלתם של מייקל וקיטי. ליסה הסמיקה, כמעט בכתה. אמריקה התמוגגה.

קיטי למדה תוך כדי גידול ילדים ומאבק בדאגות-פרנסה. ידידות קרובות שלה סיפרו שקיטי נהגה לחסוך בהיחבא כדי לקנות שימלה חדשה, לפני שמייקל לא אהב ביזבוז. היא נהגה להגניב את השימלה לארון-הבגדים שלה, כאילו שכנה שם זה מכבר. תמיד היתה שואלת: "מתי כבר אפסיק לספור פני ועוד פני?"

היא סיימה תואר שני באוניברסיטת-בוסטון. תמיד-תמיד עסקה במיספר ג'ובים: גם למדה, גם לימדה ריקוד, גם עסקה בפעולות התנדבותיות, גם הנחתה תוכנית טלוויזיה.

היא נחשבת כאשת-מושל פעילה ביותר, המחזיקה מישרד משלה. מאז 1976, כשביקרה בראשונה בישראל, היא מבליטה ביותר את עובדת היותה יהודיה, ונרתמה לקדם את בני עדות-המזרח, להסביר את עמדותיה של ישראל ולהזכיר את זכר השואה.

לפני שנה הפתיעה, כשהצהירה בפומבי על התמכרותה, במשך 26 שנים, לאמפיטמינים (כדורי-הרזייה). היא נגמלה מכך במידפאה במינסוטה, שם שהתה במשך כמה שבועות. כיום היא משתמשת בסיפורה האישי במילי-חמתה בסמים מסוגים שונים.

המירוץ לבית הלבן הכריח אותה להיגמל מהרגל נוסף — עישון. למען האמת, בעלה רצה בכך, מפני שהחליט שבתקופה של שטיפת-מוח לאומית נגד עישון, אין זה אהב לגברת הראשונה המיועדת להיראות מעשנת. קיטי מודה שהיא מתמודדת עם הרגליה עד עצם היום הזה, שזהו מאבק יומיומי. אחרי יומיים מעייפים, מחולקים לדקות ולשניות, רבי-תחנות, הקשיתי על קיטי: "בישראל אין מוסד כזה הקרוי גברת ראשונה. מה זה בדיוק. גברת ראשונה?"

קיטי נרתמה מאובנת לשניה, אחר-כך פתחה במחאה: "אוי, דפנה! חלפו שלוש שניות נוספות (מתקצבות בלוח-הזמנים המדויק של מסע-הבחירות) עד שקיטי התחילה לענות."

בדרך לבית הלבן

"אני גא להציג לפניכם את הגברת הראשונה הבאה של ארצות-הברית, קיטי דוקאקיס!" הצהיר האיש על הבימה הקטנה כמלון שרתון שכפורטילורדריל, פלורידה. הייתה זאת שעת-יבוקר מוקדמת (8.30), הרמקולים השמיעו את שירו של ניל דאיימונד, ששימש כרקע לנאום ההכתרה של מייקל דוקאקיס כמועמד הרמקורטים לנשיאות, כריק שבוע לפני-כן.

הקהל — גברים כחליפות הדרות ועיניבות, גברות מתוסרקות, מאופרות ומבושמות בקפידה — פסק מלסעור

דוקאקיס מנשקת תינוקות

אין לי דעה מוגדרת על המיזרח התיכון.

בשקיקה, התרומם והתחיל לחמוא כפיים בהתלהבות.

היו אלה פעילים במפלגה הרמקורטית, שהוזמנו להבעת-תודה על מאמצייהם לקראת הוועידה.

אחת מדרלתות האולם נפתחה, וקיטי דוקאקיס נכנסה. זאת הייתה הפגישה הראשונה שלי עימה. פמליה קטנה של רובר/עוזרת/יועץ/אנשי-ביטחון צערה בעיקבותיה.

במרוצת היומיים הבאים צורפתי לפמליה המצומצמת, ותורגלתי בכניסות וביצירות מחוייבות ממסוד, לצליליו של ניל דאיימונד, הבוקר מצלמות ומחיאות-כפיים סוערות.

היה זה מסועי הראשון של קיטי דוקאקיס מאז מונה בעלה רישמית, ביום החמישי קודם-לכן, כמועמד המפלגה הדמוקרטית לנשיאות. קיטי הצטרפה אליו ולולדו בנטסו, המועמד לתפקיד סנאטור, ואשתו, למסע בחירות בן שלושה ימים. אחר-כך שבו קיטי ומייקל לבוסטון, במקום מגוריהם. ביום הרביעי בילתה בפלורידה בחברת וילמה, חברת-ילדות שלה, פרר פסור לכבודה סוציאלית, גרושה יתר דיה חביבה, שהצטרפה לקיטי באחד מביקוריה בישראל.

"קיטי מעוררת אותה לנסות לגור תקופת-מה בארץ! אני כאמת מתכוונת לנסות", סיפרה לי. ביום הרביעי ערכב נאספנו — הצוות של קיטי ואני — כמלון שרתון. אני הוומנתי ללוות את המסע עד לתחנה שאחפוך.

לזכותם של אנשי-דוקאקיס, המאורגנים למופת, יש לאמר שניתן כי אמונ מלא, שארע מה לרווח ומהו "לא לציטוט". לא הוסתרה ממני שום התייעצות או תכונה. כך האפשר לי לחוות בכשר-סירפטים. אך מניימים את ההצגה הגדולה ביותר באמריקה בימים אלה — "הגברת הראשונה הבאה". השחקנית הראשית, קיטי דוקאקיס,

* "דיברתי עם מייקל..."

קיטי דוקאקיס, בשימלה לבנה הרוקה והרפסים שחורים, נעלתי עקב בשחור-לבן, צעדה באולם המריע כמלון שרתון, לחצה ידיים, שאלה: "מה שלומך?" לכסף הגיעה לבימה.

"דיברתי עם מייקל בטלפון הבוקר...". "מחיאות-כפיים סוערות, ...אנחנו החלום האמריקאי" תשואות סוחפות.

במשך, אני עתירה לשמוע את אותו הנאום עם אילתורים: "דיברתי עם מייקל בטלפון בלילה... הוא שולח לכם את אהבתו..."

עיתונאים מקומיים דוחפים מיק רופון לכל עבר. האשה שלידי נותנת הצהרה מוחצת-ממושכת, המצלמות מבויקות, הכתב מקליט. לבסוף הוא שואל: "יש לי שתי שאלות נוספות. לכל את? מה את עושה?" השאלות הבאות מופנות אלי, אולם אחר מאנשיה של קיטי אחר-כך לחלץ אותי.

לוח-הזמנים המרוקק מעיד שהגיי עה שעת מסכת-העיתונאים. זוהי מסכת בה כשיטת הסרט הנעי העיתונאים והצלמים מוכנסים לאולם אחר כמלון, קבוצות של ארבעה-חמישה. לכל קבוצה מוקצבות שלוש רקות. מחוץ לאולם סורפים העיתונאים כמה רקות קיבלה הקבוצה שלפניהם. הכנת שאלות? הם שואלים איש את רעהו. בתוך האולם יושבת קיטי, עטופה בצעיף שחור, רועדת מקור, ועונה בסבלנות ראוייה-לרצח, שוב ושוב על אותן שאלות: "איזה נושאים תקדמי בגברת ראשונה? מה דעתך על יוזמתו של ג'סי ג'קסון לתווך בפרשת-הש" בוייט? פול קוסטלו, הרובר המושחז שלה, מקליט כל מילה, מתעד.

דוקאקיס נואמת בטאמפה

אני מסכימה עם מייקל...

כאמצע השאלות אנחנו חותכים וממש נעלמים מהמלון, בדרך לנמל-התעופה. שורת-המכוניות כוללת את מכוניתה של קיטי, מכונית-מישטרה, מכונית-הצוות ושתיים-שלוש מכוניות נוספות. כל מכונית זרה שנכנסת לשיירה מעוררת את עצביהם של אנשי השרות החשאי.

הפמליה כוללת גם את וילמה, חברתה של קיטי מגיל 13; פול, הרובר השונא חום, זיעה, גלידה נוזלת וכל דבר המפריע לאסתטיות הכוללת שלו; ג'ון קלר, כותב-הנאומים של קיטי ומייקל; בוני, העוזרת של קיטי ומייקל; אלו, מנהל המסע הנוכחי וידיד של הוגו; שלושה אנשי-ביטחון קבועים, ששימכו עם הוגו דוקאקיס לבית-הלבן אם וכאשר; ואותי.

בכל מקום שבו אנחנו נוחתים, אנחנו מוקפים באנשי-ביטחון, עוזרים ונהגים נוספים.

קיטי מעוררת מבטים בנמלה-הת עופה ולוחצת, כמובן, ידיים. אנחנו מוכנסים לחדרי-שיבות. מנצלים את הזמן לטלפונים. "מרביתם מהמטה של דוקאקיס", מכריזה בחגיגות אחת העוזרות, "תכרה רוצה לומר לך שלום..."

קיטי לוקחת את השפופרת ואומרת: "היי, כאן קיטי דוקאקיס!" מהעבר השני של הקו מתמוגגת אחת מידידותיה של קיטי. "כעת אין לי זמן לבוא לבקר, אבל בביקור הבא שלי בפלורידה — אבוא, וזוהי הבחטה" מצהירה קיטי.

ביתתי היא מתעניינת איזה ספר קוראת ידירתה. אנשי-הצוות משתתפים, מחויים ריעה. הפרטיות הוגנת. בוני מודיעה לנו: "בדקת ארוחה של מייקל-בריאט כטיסה. לפני שבוע סטתי עם מייקל, והיו מין סנרביצים מגעילים כאלה עם מיונו, הכל היה כלי כך שמן, איכס!"

* תחבוש על הצוואר

טלים שרימפים וירקות. קיטי מר-כיבה את התחבוש האלסטטי לצוואר. רה. לא-מכבר עברה ניתוח. לולא הני תוח, היה חשש שתלקה בשיטוק. "הוא לא כואב לי", היא מספרת לי, "זה (התחבוש) רק נורא חם. מאז הניתוח פסקו לי הכאבים (כאבי-ראש)". קיטי מתפקדת כמארחת ושואלת אותי אם יקרתל בפלורידה קודם-לכן. "האין זה מקום נהדר?" היא שואלת.

חום-אימים, כולנו נוספים זיעה. נוסעים לקראת כיכר באורלנדו. כמה שעות קודם-לכן עברו שם מכוניות והודיעו ברמקולים על בואה הצפוי של קיטי.

מקבלים את פנינו בשלטים: "דוקאקיס-כנסו לנשיאות" המולה נוראית, החום רק מגביר את המחנק והרעש. איזו נואמת ממינה ליד (המשך בעמוד 42)